

České vojáky na Ukrajinu? A dost!

„Aliance, která vybombardovala Jugoslávii i Libyi, poslala vojáky do Afghánistánu a Iráku, křičí, že jde na Ukrajinu chránit mír. To musí přijít naprosto šílené každému, kdo o tom aspoň trochu přemýšlí,“ říká k situaci kolem Ukrajiny europoslankyně a předsedkyně KSČM Kateřina Konečná. Uvedla, co si myslí o postoji ČR a pro některé politiky cituje důležité paragrafy. Zmínila také více než třicet let starý „slib“ Michailu Gorbačovovi. Nevynechala ani olympijské hry v Číně a výroky ze Senátu a dostala se i k tolik diskutovaným koncesionářským poplatkům.

Kolem Ukrajiny to vře. Lze v tuto chvíli vůbec odhadnout, jak se situace nakonec vyvine?

Žijeme v orwellovském světě, kde z oficiálních míst z Prahy, Bratislavy i Bruselu hlasitě zní pokřik „Válka je mír!“ Aliance, která vybombardovala Jugoslávii i Libyi, poslala vojáky do Afghánistánu a Iráku, křičí, že jde na Ukrajinu chránit mír. To musí přijít naprosto šílené každému, kdo o tom aspoň trochu přemýšlí. Všechna rozhodnutí o zahájení těchto válek byla přijata při současném masírování veřejnosti sdělovacími prostředky o porušování lidských práv ze strany těch druhých. Dnes je scénář naprosto stejný.

Naše vláda se chystá darovat na Ukrajinu munici. Co říkáte na postoj, který jsme v této situaci zaujali?

Nejen munici, nyní už se pan Lipavský s Rakušanem nechali slyšet, že jsou připraveni se bavit o vyslání lidských sil. Nevím, proč mají tito politici z tepla svých kanceláří potřebu hnát naši zemi do umělého konfliktu sloužícího zájmům úzké skupiny lidí. Dovolila bych si jim připomenout také paragrafy 406 a 407 trestního zákoníku, které říkají: „Kdo připravuje útočnou válku, na které se má podílet Česká republika, a tím přivodí pro Českou republiku nebezpečí války, bude potrestán odnětím svobody na dvanáct až dvacet let nebo výjimečným trestem.“ A „kdo veřejně podněcuje k útočné válce, na které se má podílet Česká republika, takovou válku propaguje nebo válečnou propagandu jinak podporuje, bude potrestán odnětím svobody až na pět let.“ Je zajímavé, že vláda je schopna takto rychle a pružně jednat v tomto případě, ale měsíce se trápí drahými energiemi ČESKÝM občanům zatím nijak nepomohla.

Jako KSČM k tomu však rozhodně nehodláme mlčet, a tak v sobotu 5. února v 11:55 na Masarykově náměstí v Jihlavě se chystáme říct válce NE!

Na druhou stranu, co říkáte na to, jak se k tomu postavilo Německo? To se na rozdíl od nás v „boji“ proti Rusku zatím nijak moc neprojevuje. Dokonce v médiích zazněl názor, že Ukrajinu „zradilo“, vyčítá se jim jejich neochota poskytnout zbraně, váhavost vůči možnému odpojení Ruska od mezinárodního bankovního systému...

To je nejen Německo, které je v těchto záležitostech velmi opatrné, aby neutrpěly jeho obchodní dohody s Ruskem. Velmi opatrně postupuje rovněž Chorvatsko. Zřejmě v souvislosti s tím, že mají ještě v živé paměti, jakou zkázu způsobilo to, co Havel nazval „humanitárním bombardováním“, které provádělo NATO.

Kateřina Konečná, předsedkyně ÚV KSČM

K zákonu o Krymu a východních oblastech Ukrajiny

Nemohu jinak, než se zeptat, kdo stále nalévá olej do ohně...? Rusko, nebo Ukrajina? Přesto, že naši současní představitelé a média jim poplatná nás přesvědčují o tom, že je to Rusko, dovolím si o tom vyslovit pochybnosti. Kdo totiž seje vítr a vyhrožuje tomu druhému sankcemi, jaké tu prý ještě nebyly? Kdo posílá své vojáky do cizích zemí, aby jejich přítomnost ještě více jítřila mezinárodní vztahy? USA, nebo Rusko?

Je tu navíc ještě jedna skutečnost. Válkychtivá Ukrajina! Mstivá Ukrajina! Ukrajina vyzbrojující se nejmodernějšími zbraněmi!

Řeknete, že nelze ztotožňovat ukrajinský lid se zmíněným vedením. Jistě. Ale stejně jako naši voliči volili militantní pětikoalici, tak i v Ukrajině byl prezidentem zvolen prezidentem Zelenskyj, a tím i síly, které jsou ochotny jít na pokraj války, aby splnily své cíle. Proto byl světu předložen »pučový scénář«, jenž měl údajně Rusku zajistit změnu ve vedení země. Ukrajinské zvláštní síly se k němu hrdě hlásily, stejně jako kdysi ty britské, když byl zdůvodňován útok na Irák, v němž šlo o naftu. V několika posledních dnech byl doplněn další »pučovou« variantou dokonce se jménem.

Proto ostatně tytéž síly podpořeny americkými zpravodajci leden prohlásily za měsíc, kdy bude Ukrajina napadena Ruskem, protože na ruském území v blízkosti hranic se shromažďuje silná ruská armáda. Přitom ukrajinští vojáci byli přesunováni ještě dříve, než ti na druhé straně, do pozic před Luhanskem a Donbasem ke »konečnému řešení«. Ovšem zcela jinému než bylo dohodnuto v Minsku Francouzi, Němci, Rusy a Ukrajinci. Jenže v lednu, kdy podle ukrajinského vedení mělo Rusko přepadnout Ukrajinu, se nic nestalo a v tomto týdnu dokonce toto vedení, vědomo si své lži, připouští, že k »ruské invazi nedojde«. Jenže záminka byla dána a Spojené státy jí rády využijí. I když je otázkou, kdo vlastně celou kauzu vymyslel.

Souběžně ukrajinský vládní kabinet připravil »zákon o Krymu a východních oblastech«, tedy těch, které ovládají ruskojazyční Ukrajinci. Byl nějaký čas připravován a zřejmě měl vejít v platnost, až ukrajinské síly vojensky obsadí Luhansko a Doněcko. Jen ruská vojska rozmístěná podle hranic zabránila zahájení útoku. A jejich zbraně? Daleko lepší než ty, které měli Ukrajinci. Proto jen vyvolali napětí. A onen zákon? Je v něm vyvozena »osobní odpovědnost za počínání v době okupace«, zrušena amnestie »pro povstalce« schválená v Minsku.

Pokud tomu lze správně rozumět, pak má být postupováno podle zkušeností postbanderovských tlup, které okamžitě po Majdanu začaly pacifikovat ruskojazyčné oblasti, jako je Charkovská a Oděská. Kolik za nimi zůstalo mrtvých, už nikdo nespočítá. Represe tedy měly následovat ruku v ruce s překvapivým útokem ukrajinské armády. Měly. Útok, vzhledem k ruské připravenosti tomu zabránit, se

nekonal.

Onen zákon však obsahuje i u slova Krym tvrzení o »době okupace«. Získat poloostrov do své jurisdikce je ovšem chiméra. Ví to i německý kontraadmirál a další němečtí, a nejen němečtí, představitelé. Onen viceadmirál jen vyřkl pravdu. Stálo ho to funkci. Ti ostatní raději takticky mlčí. Velkomluvka Zelenskyj však slíbil nacionalistickým Ukrajincům, že Krym »bude Ukrajině vrácen«. I kdyby ho měli Ukrajinci vybojovat. Proto se mu hodí zbraně, jež dostane zcela zdarma od Spojených států a NATO. I naše těžké dělostřelecké granáty, které mu pošle paní Černochová. Jak je využije, se neví. Provokace je jistě možná a dokonce i naplánovaná. Jde jen o to, dostat do pohybu celé NATO. To se ovšem zatím nepodařilo.

Součástí ukrajinských provokací a důkazem nesmiřitelnosti, která však nikam nevede, je i zmíněný zákon. Po tlaku zvenčí byl zatím samotnými Ukrajinci odložen. Byl totiž zcela jasným popřením Minských dohod a před novým jednáním signatářských zemí by znamenal odmítnutí účasti Ruska a to by přece jen mohlo znamenat, že »černý Petr« by se přesunul z Moskvy na Kyjev a ani proukrajinská propaganda v zemích Evropské unie by tomu nemohla zabránit.

HaNo Jaroslav Kojzar

27. ledna jsme vzpomněli Den památky obětí holocaustu 1.

Tento den roku 1945 vojska maršála Koněva osvobodila KT Osvětim.

Holocaust (případně **holocaust** = naprosté zničení, úplná katastrofa, masakr) byla **nacistická** politika systematického, státem provozovaného pronásledování a hromadného vyvražďování, především osob **židovské národnosti**.

V širším smyslu je slovem *holocaust* označován i celý nacistický perzekuční systém věznic, káznic a táborů jako celek, respektive nacistická perzekuce všech etnických, náboženských a politických skupin. Z politických odpůrců:

komunistů a sociálních demokratů, Svědků Jehovových, tělesně či mentálně postižených, homosexuálů, Židů, Romů, Poláků, občanů SSSR a všech **Slovanů**.

V rámci **genocidy** namířené na židovské etnikum bylo vyvražďeno kolem 6 milionů Židů. Pokud pod pojmem holocaust chápeme nacistickou perzekuci jako celek, hovoříme o počtu obětí holocaustu mezi 11 až 17 miliony lidí.

Už krátce po nástupu Adolfa Hitlera k moci byla v Německu zaváděna rozmanitá protizidovská opatření, která se s postupující nacistickou expanzí rozšiřovala i na další evropské země. Celé toto utrpení se začalo rýsovat už 1. dubna 1933, kdy Hitler začal s omezováním Židů, vyhlášením celonárodního bojkotu židovských obchodů. Již od 7. dubna zákon o státní službě dovolil propouštění Židů z míst ve státní službě, týkalo se to též učitelů, notářů a příslušníků dalších polostátních a veřejných služeb.

V září 1935 německá vláda vyhlásila **Norimberské zákony**. Tyto nelidské zákony zlegalizovaly pronásledování Židů. Ti byli zbaveni všech občanských práv. Museli odevzdat většinu svého majetku. Množství Židů se dalo na útěk do zahraničí.

Na rozkaz Reinharda Heydricha, hlavy nacistické tajné služby, museli od 6. září 1941 Židé, starší šesti roků, na Němci okupovaném území (tedy i u nás) nosit žlutou Davidovu hvězdu. Každý plnoletý příslušník protektorátu si musel opatřit výpisy z matriky, kterými dokládal, že tři generace jeho předků nebyly židovského původu. Pokud toto osvědčení neměl, přestal být člověkem.

Mezi další předpisy pro Židy patřil i zákaz vycházení z domu po 20. hodině, zákaz najímání si bytů (bydlet mohli jen v podnájmu). Zakázána měli divadla, spolky, koncerty a většinu „normálních obchodů“. Návštěva škol byla vyloučená. Svatba mezi Židy a ostatními občany nepřicházela do úvahy. Toto už byla předzvěst holocaustu.

Plán praktického provedení této politiky propracovala konference ve Wannsee na předměstí Berlína. Na konferenci 20. ledna 1942 Heydrich přednesl Hitlerův plán na tzv. **Konečné řešení židovské otázky**, tj. transporty evropských Židů do vyhlazovacích koncentračních táborů. Avšak zahraniční, ba dokonce ani němečtí obyvatelé, neměli ani ponětí, jak toto konečné řešení chce vedení Německa provést.

Prvé koncentrační tábory vznikly už roku 1933, kam byli ze začátku transportováni jen odpůrci nacismu. V létě 1941 se však začal budovat komplex koncentračních táborů k vyhlazení evropských Židů v okolí Osvětimi. Němci začali plnit svůj hrozný plán a několik milionů lidí začalo umírat hladem, vyčerpáním, ale nejčastěji však v plynových komorách, protože popravčí čtyři byly příliš pomalé pro masové vyvražďování.

Typický scénář těchto masových poprav spočíval v tom, že oběti vykopaly rokle, do nichž pak postupně po řadách vstupovaly a zde byly stříleny do hlavy – je tak zdokumentováno fotograficky i na kinofilmu. Největším jednotlivým masakrem byla poprava více než 30 tisíc kyjevských Židů v **Babím Jaru** na konci září 1941. Cesta k plynovým komorám se v těchto raných fázích **konečného řešení** teprve objevovala. Nacisté experimentovali a hledali co nejefektivnější způsob vraždění, který by zároveň nepůsobil tak silně na psychiku vrahů jako hromadné střílení, které prováděly Einsatzgruppen na dobytých územích. Právě Einsatzgruppen začaly od listopadu 1941 využívat nový způsob vraždění – mobilní plynové komory, v nichž byly oběti zabíjeny výfukovým plynem. Od začátku roku 1942 vznikala postupně vyhlazovací centra vybavená stálými **plynovými komorami**.

Zatímco koncentrační tábory byly určeny k práci a vyhladovění vězňů k smrti, vyhlazovací tábory, také známé jako **„tábory smrti“**, byly stavěny výhradně za účelem zabíjení velkých skupin lidí rychle a efektivně.

Při příjezdu vězňů do tábora, následovala lékařská selekce, kdy byli vybírání nejsilnější muži pro další budování tábora. Ostatní byli určeni k likvidaci. Ty, kteří prošli, čekala tvrdá práce v nelidských podmínkách, s nepatrnými přídělky nechutného jídla. Vedoucí táborů se nemuseli obávat o přísun nové pracovní síly. To pro vězně znamenalo pomalou smrt v důsledku kombinace podvýživy a vyčerpání. Ti, na kterých se nesnesitelné podmínky a špatné zdraví podepsaly nejvíce a byli shledáni neschopnými práce, byli následně zlikvidováni. Dále mohla vězně skolit nemoc či infekce ze zranění nebo podchlazení vlivem chladného počasí, popřípadě mohli nalézt smrt přímo při práci, když už nebyli schopni plnit zadané úkoly.

Trestání byli krutě za každý sebemenší přestupek nebo i bez příčiny. Řada vězňů se pokusila o útěk (bez úspěchu), mnoho volilo dobrovolný odchod ze života (např. vběhli do elektrického oplocení). Další vězni se stali oběťmi pokusů na lidech.

Nacisté vystavěli šest vyhlazovacích táborů, všechny v Polsku: Chelmno, Belzec, Sobibor, Treblinka, Auschwitz a Majdanek. (Auschwitz a Majdanek byly koncentrační a vyhlazovací tábory.) Prvním dokončeným vyhlazovacím táborem bylo Chelmno u Lodže, kde se začalo vraždit 8. prosince 1941.

1. Chelmno (Kulmhof) - přibližně 320 tisíc obětí, včetně lidických dětí
2. Osvětim - tábor existoval do ledna 1945, v roce 1941 až 1942 se rozšířil o další dva tábory, počet obětí nelze přesně určit, protože počet lidí usmrčených v plynových komorách nebyl registrován. Ale podle velitele tábora bylo zplynováno kolem 1 350 000 lidí.
3. Majdanek - 78 000-360 000 obětí
4. Belzec - 600 000 obětí
5. Sobibor - 250 000 obětí
6. Treblinka - nejméně 800 000 obětí

Vězňům, kteří byli odvezeni do těchto vyhlazovacích táborů, bylo řečeno, aby se svlékli, aby se mohli osprchovat. Místo sprchy byli však uvedeni do plynových komor a zabití. (V Chelmnu byli vězni místo plynových komor zavěšeni do plynových van.) Mrtvolky byly poté hromadně pohřbívány a spalovány.

Další statisíce obětí měly na svědomí masakry konané jednotkami Einsatzgruppen především v Polsku a dobytých částech SSSR. Nacistické vraždění si vyžádalo život šesti milionů evropských Židů, osmdesát tisíc z nich bylo československými občany.

Jiří Kůstka

OV KSČM Kladno a redakce týdeníku SVOBODA

vyhlašují u příležitosti

XI. sjezdu KSČM

80.výročí vyhlazení Lidic

voleb do zastupitelstev měst a obcí ČR,

výročí úmrtí Ladislava a Antonína Zápotockých

a dalších historických výročí našich i mezinárodních,

dopisovatelskou soutěž – 61. Ročník

„Memoriálu Františka Křížka 2022“

Témata: a) volby

b) společenská, politická a hospodářská situace /u nás i ve světě aj./

c) významná výročí roku 2022

d) ze života stranických organizací a občanských spolků

e) různé postřehy, zamyšlení, vzpomínky aj.

Otec, Tatíček, Bratr a Strýček .

Říká se " z bláta do louže " , avšak zde platí , " z louže do bláta " . V našem národním povědomí se ujal výraz jako **"Otec vlasti" Karel IV. , "Tatíček" T.G.Masaryk.**

Kdo nám dnes, ve 21. století, ty slavné „otce vlasti a tatíčky“ nahradil? Po 2. světové válce se nás ujal náš východní „bratr Rus“. Ten, odkojený vodkou, nám nechal jen tolik svobody, abychom úplně nezvlčili a dobře dělal. Bratr Rus nás nikdy nehnal do žádné války proti západním ani jiným zemím.

Tento náš východní bratr Rus byl však trnem, přímo kládou v oku, naší "pravdo-láskové" nad-inteligenci a místo ruského bratra nám zvolili svého západního Strýčka Sama. Tento Strýček Sam se však mylně domnívá, že jsme bezprizorný podnárod, plný analfabetů. Západní Strýček Sam miluje svoje války a nutí nás se v nich, spolu s ním, angažovat. Ten Strýček Sam si myslí o celé Evropě a nejenom o ní /totéž si myslí i o Rusku, Číně, o celém Blízkém východu, o všech zemích, o všech národech světa/, že jsou to podnárody, a proto patří pod jeho nadvládu.

Náš a nejenom náš, nový otčí, Strýček Sam, je již dlouhodobě závislý na drogách a stělných zbraních. Ten "hodný" Strýček Sam stále všem jenom poroučí a trestá jiné státy jako pravý celosvětový diktátor. Ten západní nadstrýček z nadnároda se považuje za hodného Strýčka celé Evropy, celého světa. Cítí se být přímo spasitelem, mesiášem, celému světu, všemu lidstvu a snad i celému vesmíru. Pýcha těm "hodným" západním Strýčkům Samům vymývá mozký, krade jim zdravý rozum i soudnou sebereflexi. A celý svět na to tvrdě doplácí! E S D

Dovoz australského uhlí do Ostravy

Vzhledem k tomu, že jsem 37 let fáral u n. p. Výstavba kamenouhelných dolů Kladno, (dnes Energie), jako důlní technik, musím zareagovat na zprávu, že se v Děčíně z lodě vykládá do železničních vagonů černé uhlí, ze až 16 000km nám vzdálené Austrálie. Mne to doslova šokovalo, protože se tomu divím a nedovedu si představit, proč se dováží koksovateľné uhlí z takové dálky, když u nás v podzemí jsou ho ukryty miliony tun.

Náš podnik VKD Kladno vyhloubil ve Slaném dvě nové moderní jámy, nazvané skipová, (na těžbu) a klecová, (na dopravu), o světlém průměru 9 metrů a dosažené hloubky 1000 metrů v letech 1982 až 1992 a to v rámci projektu Báňskogeologický průzkum ložiska černého uhlí Slaný. V této hloubce byla nafárána Hlavní kladenská sňož o mocnosti 3 metry výšky černého kvalitního koksovateľného uhlí. Dolové dobývání pole je tam obrovské o velikosti 50 kilometrů čtverečních, podle projektu Báňských projektů Bratislava v tomto prostoru měly být ještě vybudovány čtyři výdušné šachty. První větrná jáma se měla hloubit na Lotouši.

Já osobně jsem pracoval ve Slaném na hloubení těchto šachet ve funkci zástupce vedoucího důlního úseku. Vím tedy v jakých tvrdých podmínkách zde horníci – hlubiči museli v práci postupovat. Když na skipové jámě se na povrch vyvezlo první uhlí, tak jsme ho naložili na multikáru a vezli ho, jako alegorický vůz v průvodu na 1. máje 1986 na náměstí před tribunou. Slánská veřejnost poprvé uviděla jaké nerostné bohatství je tam ukryto. Později se zároveň několik vagonů černého uhlí poslalo do Ostravské koksovny na zkoušku koksovateľnosti, která byla úspěšná.

Hloubení bylo tehdy mechanizované všemi dostupnými prostředky – třítážovaným pojízdným pracovním povalem, samospádovým potrubím na dopravu betonu, vrtací soupravou, sovětskými drapákovými nakladači a čerpadly. Díky tomu mohla osádka BSP vedená hlavním předákem Janem Némethym dosahovat i rekordní postupy více než 100 metrů hloubení za měsíc. Hlubiči soupeřili s partou hlubičů z VOKD n. p. Ostrava, kteří rovněž hloubili také dvě jámy dolu Frenštát v Beskydech. Podobně, jako velkodůl Slaný měl navázat na těžbu starých kladenských šahet i Frenštát měl být pokračovatelem těžby černého uhlí v Ostravsko – Karvinském revíru.

Jako zajímavost uvedu, že obě slánské jámy byly v roce 1992, rozhodnutím vlády Václava Klause zasypány, tak důlní práce na Frenštátě byly sice zastaveny, ale již přes 30 let se tam stále čerpá voda, aby se zde mohlo v budoucnosti těžit. To jsem napsal jen proto, že lžou ti, kteří říkají, že už tam není uhlí a musí se dovážet až od protinožců z daleké Austrálie. Rád bych se dozvěděl, kolik stojí 1 tuna uhlí vezena loděmi z této tramtárie přes holandský Rotterdam, překládána na říční lodě, aby dojela po Labi k nám a nakonec vlakem do ostravské koksovny pro hutě. S odpuštěním, ale to se musí hrdinové socialistické práce, jako Milan Žabčík a další, obracet v hrobě. Kam až jsme to došli. J. Frolík

Opáčko z dějepisu 3

Popíšeme si samozřejmě válku Luckou. Mezi kmeny chvíli panoval mír, jindy se sporné věci řešily násilně. Po smrti Křesomysla se vladkou Čechů stal Neklan. Byl to muž nevýbojný, mírný. Se silným sousedem – Lučanským Vlastislavem uzavřel mír po menší vítězné bitvě u Levého Hradce. Ten ale mír brzy porušil, napadl a vyplnil vesnice Neklanovy. Odveta musela přijít. České vojsko i se spřátelenými kmeny čekalo už jen na Neklana. Ten ale za sebe poslal udatného Čestmíra – podle Kosmase se jmenoval Tyr. V jeho šatě, zbroji i na jeho koni se utkal s Vlastislavem a zabil ho. Bitva však ještě nekončila, Čestmír přišel o koně a sám byl také zabit. Čechové dosáhli drtivého vítězství, pole bylo poseto mrtvolami, takže divá zvěř měla hody. Čechové ovládli území Lučanů a posílili významně své postavení v zemi.

Neklan ušetřil malého Vlastislavova syna Zbyslava, kterému nechal dokonce vystavět hrad. K výchově mu určil jakéhosi Duryňka – Lučana, který se už dříve o něho staral. Ten se chtěl novému pánu zavděčit, přiměl Zbyslava, aby si lehl na led pod záminkou, že budou ve vysekané díře pozorovat ryby. Usekl mu hlavu, přinesl Neklanovi a doufal v odměnu. Neklan však pronesl - „Sám si teď zvol svou smrt!“ Duryňk se pak oběsil na jakési ošiši. Bitva má historický základ, ale byla menší a stala se později, v éře křesťanské. Pro nás je zajímavé, že snad byla vybojována u hradiště Budeč, kde se našly kosterní pozůstatky, které vykazují usmrcení v boji. Končí doba pohanská, rodí se středověk. Podle A. Jiráka bylo mohylové pohřebiště dávných vojvodů pod Vyšehradem, při ústí Botiče do Vltavy. Dodnes se to tam jmenuje „Na Hrobci“.

Filozofové i historici se dohadují, co hlavně hýbe dějinami. Je to materiální základna společnosti nebo jsou to silní jedinci, kteří svou výjimečností posouvají lidstvo vpřed? Zastánci historického materialismu hledají příčiny pokroku především ve schopnostech společenství, v lidech, v materiální základně. Nepopírají ale úlohu osobností, ať jsou to vládcí, učenci či vynálezci. Ani my se neobejdeme bez datové posloupnosti vládců a velmožů, o kterých toho víme nejméně z písemných pramenů. Tak si je podle dat vlády zařadíme, ale budeme sledovat také to, proč jedali tak a ne jinak, a co je k tomu vedlo.

Než budeme pokačovat historickými Přemyslovci, projdeme významným údobím našich dějin, Velkomoravskou Říší. V prvé třetině devátého století vznikly dva silné kmenové svazy. Velká Morava s rodem „Mojmírovců“ a Nitrancko s knížetem Pribinou. Francká říše ovšem byla daleko silnější, obě uskupení jí musela odvádět daně a naturalie. MOJMÍR I. (830-846), roku 831 přijal křesťanství a s ním se celá země formálně stala zemí křesťanskou. I když poddaní většinou ctíli své bůžky, latinské liturgii nerozuměli. Křesťanství se stalo módou, stylem života vládnoucích vrstev a hlavně způsobem vlády a ovládnutí. Hned roku 933 vypudil Mojmir Pribinu a ovládl jeho území, čímž značně posílil svou moc a vliv. Jeho nástupce ROSTISLAV, (946-870), ve snaze o zvýšení prestiže požádal papeže roku 860 o vyslání slovanských učitelů víry. To se stalo roku 863, bratři Cyril a Metoděj vytvořili první slovanské písmo – hlaholici, zavedli bohoslužby v řeči, která byla lidu srozumitelná. Také ovšem sepsali pro Rostislava „Zakon sudný“, zavedeny tresty pro provozovatele pohanských obřadů. Jejich majetek měl propadnout konfiskaci a rozdan chudým. (Do jaké míry byl uplatňován není známo, stejně bych pochyboval o finálním rozdělení konfiskátu chudině.) Roku 867 vysvětili slovanské kněze a sami se chtěli vrátit do Byzance. Tam byl zavražděn císař, raději zůstali v Římě, posléze žili v klášteře, kde Cyril roku 869 zemřel. Papež Hadrián II. pak ustanovil Metoděje arcibiskupem pro celou oblast slovanských území. Cestou byl na příkaz pasovského biskupa Hermanricha zajat a po tři roky brutálně vězněn. Propuštěn byl až na příkaz papeže. Na Moravu se Metoděj dostal už ve zcela jiné situaci. Smlouvy a spojenectví se porušovaly podle okamžité potřeby. Rostislavův synovec SVATOPLUK (871-894), se s markrabím Východní marky Karlomanem dohodl na svržení Mojmirá. Rostislav se pokusil Svatopluka zabit, padl do léčky a byl vydán Frankům. Král Ludvík II. Němec ho dal oslepit, uvrhl do žaláře, kde pak zemřel. Léta Svatoplukovy vlády byla pro Moravu neúspěšnější. Byla obnovena slovanská liturgie, dokázal porazit Karlomana a ovládnout celou slovanskou Panonii. Velká hradiště či střediska Mikulčice, Pohansko, Rajhrad, Uherské Hradiště-Staré Město o této době vydala pro nás mnohá hmatatelná svědectví. Písemné prameny mluví o hlavním či ústředním středisku země, ale stoprocentně se neví, kde leželo. Předpokládá se, že to bylo Uherské Hradiště. Jmenovalo se - Mangrad, Razgrad či Veligrad ? Kdo to ví?

P.H.

Všem jubilantům, kteří v měsíci únoru slaví svá životní jubilea, děkujeme za jejich práci pro stranu a do dalších let přejeme oceán štěstí, moře lásky, řeku přátelství, pramének naděje, ani kapku zklamání a k tomu velký kopec zdraví a do dalších let pohodu a spokojenost v osobním i rodinném životě. OV KSČM Kladno

BLAHOPŘEJEME

❖ **ZO KSČM Družec srdečně blahopřeje s. Jaroslavu KOFENTOVÍ, který v měsíci lednu oslavil jubilejní 75. narozeniny.**

❖ **ZO KSČM Kamenné Žehrovice srdečně blahopřeje s. Věře LINHARTOVÉ, která v měsíci lednu oslavila jubilejní 70. narozeniny**

OV KSČM děkuje za práci pro stranu, do dalších let přeje pevné zdraví, hodně štěstí, osobní a rodinnou spokojenost, pohodu a životní jistotu.

Za jednotlivá jména v blahopřání odpovídá zadavatel včetně dodržení GDPR,ne redakce Svobody.

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce:ul. Mialdy Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256

E-mail:ov.kladno@kscm.cz, WEB://<http://kladno.kscm.cz>

MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí